

Vroeger en Nu

Yvonne Gras

De eerste drie jaar van mijn leven heb ik op de Schinkelkade in Amsterdam gewoond. Daarna in de Jan van Galenstraat dat was nog een woning met houten balkons daar is mijn broertje geboren. Op mijn 7^e zijn we naar Amsterdam Osdorp verhuisd daar was het fijn wonen. Je kon er nog slootje springen. In die tijd waren normen en waarden nog gewoon. Je moest nog u zeggen tegen mensen. Het was toen al een multiculturele buurt. Er woonden veel Indonesiërs en ik had wel 20 klasgenootjes van Indonesische afkomst. Ik mocht op straat spelen tot de lantaarnpalen aanfloekten. Op zaterdagavond mocht ik een uurtje langer opblijven. Gezellig naar de Willy en Willeke Alberty show kijken. Het was een beschermde jeugd. Ik heb er goede herinneringen aan.

Ik was een vroege leerling en toen ik 18 werd was ik nog te jong om naar het vervolgonderwijs te gaan. Ik ben toen naar een Kibbutz in Israel in de buurt van Jeruzalem gegaan. Daar ben ik negen maanden gebleven en een supertijd gehad. Thuis gekomen ben ik bij de KLM gaan werken. Toen ik 20 was zat ik alweer in Australië en ben daar twee maanden geweest en ging terug via Singapore. Ik bleef voor de KLM werken. Op mijn 24^e kwam ik nota bene in Enkhuizen Pietje tegen. Ik ben vrij snel gaan samenwonen en na 5 jaar getrouwd omdat wij graag kinderen wilden. In 1988 is mijn zoon geboren en in 1990 mijn dochter. Het moet je wel gegeven zijn dat je zo snel kinderen achter elkaar mag krijgen.

We hebben veel reizen gemaakt naar o.a. Mexico en Amerika. Ik ben bijna overal geweest behalve bij de Hunebedden in Drenthe. Alhoewel ik nog wel graag naar Canada of Suriname zou willen omdat ik altijd nieuwsgierig geweest ben naar andere culturen en wijsheden. We hebben in ons getrouwde leven ook een vishandel gehad. Ik werkte bij Schiphol, in de winkel, thuis met de kindertjes en deed de boekhouding. Ook deed ik vrijwilligerswerk bij de voetbal en tegenwoordig bij het museum.

Jaren geleden werd ik gevraagd door Gerard de Boer of ik raadslid wilde worden. Dat wilde ik niet meteen omdat mijn kinderen nog te jong waren Twee jaar later kwam hij weer om mij te vragen en ben ik begonnen in een commissie Maatschappelijke Zorg. Ik kreeg steeds meer zin in de politiek en op een gegeven moment grijpt het je. Binnen no time was ik raadslid. Toen meneer Krijgsman overleed heb zijn fractieleiderschap overgenomen. Dat was in de periode van Waterland 95. Nu is het Waterland Natuurlijk een lokale partij met vogels van allerlei pluimage.

Sinds ik niet meer bij de KLM werk omdat ik na 32 jaar gebruik maakte van een vertrekregeling leven wij als twee pensionado's. En daar schaam ik mij niet voor. Een heerlijk leven nu en elke dag slaap ik uit. Het enige wat eraan mankeert is dat ik geen hondje meer mag van Piet. Dat mis ik.